

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

и на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК III.

Ч. 9.

СУБОТА, 29. СІЧНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JANUARY 29th, 1921.

No. 9.

VOL. III.

Новинки.

РАКОВСЬКИЙ ПРО ВИННИЧЕНКА.

Прем'єр Радянської України закликає Винниченка самодобство.

Прем'єр Української Радянської Республіки Х. Раковський виявляє причини навернення і відвернення Винниченка від комунізму в телеграмі, висланій до українських мирових делегатів в Ридзі. Ся телеграма звучить: "До листа Винниченка, який так сильно був використаний буржуазною заграничною пресою, треба ще зам'ягти наступне: На Україні був ополонений ще другий лист, який Винниченко переслав був дня 6. вересня до Центрального Комітету Комуністичної Партії (б.) України. Винниченко, одобрюючи в с'ім листі внутрішню і заграничну політику України і її відношення до СРСР, робить наступну заяву:

"Оце є найближчий висновок моїх тримісячних студій над положенням на Україні і годяться на програму, тактику і політику Комуністичної Партії (б.) України, висказую своє бажання стати її членом; я певний, що всі члени моєї організації, заграничної групи українських комуністів — як віденського центра, так секцій в Берліні, Празі, Буаделешті, Аблономі і в інших містах Європи — одержавши від мене звіт, безпробовочно вступлять в ряди Комуністичної Партії (б.) України. З комуністичним привітом Винниченка".

"Винниченко, який вів сі переговори зі самодобних мотивів, прийшов в останній хвилі до переконання, що сей інтерес не буде для него дошити полатний. Хоч його імє новано заступником голови ради народних комісарів, комісаром заграничних справ і членом Центрального Комітету Рад, він домагає ся для себе права з рішаючим голосом в політборі партії. Але сього не можна було перевести без ухвали повного засідання Центрального Комітету. Винниченко поставив своє жадане в формі ультіматума, чого ми не повинні були стерпіти. Називаючи себе комуністом і виключно задля висше наведених причин відкладаючи працю на Україні, Винниченко показав власний характер свого "комунізму" і дав доказ, як мало надаєть ся він до політичної боротьби. Для нас стало ясно, що ми не маємо до діла з політиком, але з капризним літератом.

"Легітимізацію, яку виставив Винниченко Мануїльському, як делегатови на мирові переговори з Польщею, замінено другою, заосмотреною моім підписом. В сей спосіб твердження Винниченка, неначе би Мануїльський з'явив ся в Ридзі з виставленою ним легітимізацією, є неправдиве.

Раковський." ("Роте Фане", Берлін, 25. грудня 1920 р.)

Арештували 150 робітників.

БАРЦЕЛЬОНА, 25. січня. — Сьогодні арештовано 153 робітників, з котрих кількох мають оруже. (Барцельона — велике промислове місто в Еспаїні).

Копп каже, що Німеччина признає Совіти.

КОПЕНГАГА, 25. січня. — Делега з Риги каже, що Виктор Копп, совітський представник в Німеччині, прибув нині до Риги і заявив, що признає Німеччиною Совітської Росії є в дійсности доконаним фактом. Він сказав, що німецькі незалежні соціалісти передложать слідующего тижня в парламенті інтерпеляцію і будуть домагаєть ся признаєть, та що німецьке правительство на се згодило ся.

Услія совітсько-перського договору.

ВАШИНГТОН, 26. січня. — Хоч нема жадних дальших вистій з Персії про уложене відносин між перським і російським совітським правительством, треба припускати, що перське правительство згодило ся прийняти предложение Совітської Росії щодо угоди між обома країнами.

Через закінчене угоди Персія стає союзником Совітської Росії, стаючи підставою для червоного війська і большевицької пропаганди проти Англії на близький схід і Індії. Персія годить ся признаєть Росії право вислати до неї російське військо на случай, коли би до Персії увійшли війська ворожих Росії держав.

За се Росія зобовязуєть ся вмішувати ся до внутрішніх справ Персії. Росія годить ся уневажнити всі позички, укладені Росією Персії, та передаєть перському правительству російський банк, поштові уряди, телеграфі, залізниць і дороги, побудовані за російськї гроші в Персії. Росія зобовязуєть ся скасувати всі концесії, які обмежували би незалежність і суверенність Персії.

Точки торговельної угоди будуть приготовлені окремою комісією, зложеною в половині з Персії і Росією.

Каже, що французьких соціалістів убилі антантські агенти.

ПАРИЖ, 20. січня. — Делега з Гельсінгфорсу доносить, що бюро для заграничних відносин при Третім Інтернаціоналі в Москві заявляло, що три французські соціалісти, які пропали безслідно в дорозі з Мурманська до Норвегії, вертаючись з Росії, згинули з рук убійників.

Бюро робить відповідальними за смерть тих людей "агентів антант", які, як воно каже, "систематично протицяють ся висідану у Вардо в Норвегії чужинецьких комуністів, що вертають доміз з Москви".

Страйкових провідників випустять 28. лютого на волю.

Начальник манітоської провінційної в'язниці в Вінніпегу оповістив в четвер, що ті зв. страйкові провідники, які тепер відсиджують однокріну кару, за участь в страйку, який мав місце в 1919 р. в Вінніпегу, будуть дня 28. лютого с. р. освобождені. Імена засуджених страйкових провідників є слідуючі: В. А. Причард з Вензувер; алдерман і посол до провінц. парламенту Джон Квін, посол до провінц. парламенту Дж. Армстронг, Д. Дж. Джанс і В. Айвенс — всі з Вінніпегу.

СФОРМОВАНЕ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ В ІТАЛІЇ.

Медіолян осяком партії. ЛЕГГОРН, 22. січня. — Вчера по полудні проголошено слідующий висід голосування: Проти злуки з Третім Інтернаціоналом було 112.241 голосів.

За злукою з Третім Інтернаціоналом було 58.900 голосів. Після проголошенія висіду голосування забрав голос провідник комуністів Амадео Бордіга і зложив слідууючу заяву: "Комуністи не будуть перечеислювати голосів, хоч знають, що при голосуванні допущено ся ріжних надужить. Ми, що є в меншости, не годимо ся на се голосувати. Далше заявляємо, що становище більшости ставит її поза Третій Інтернаціонал. Ми волюємо належати до Третього Інтернаціоналу і зводити боротьбу пролетаріату. В виду сего ми заявляємо, що комуністи опустять сю салю і зберуть ся в театрі св. Марка в цілі організування Комуністичної Партії Італії. Нехай живуть комуністи!!"

Делегати-комуністи повстали тоді зі своїх місць і співаючи "Інтернаціонал" вийшли зі салі нарад конгесу.

В театрі св. Марка відбуло ся перше засіданє самих комуністів. На засіданю вибрано виконавчий комітет комуністичної партії, в склад котрого увійшли: Бомбаччі, Бордіга, Граціяелі і Террачіні. (Бомбаччі є нар. учителем; Бордіга — інженером, а Граціяелі — професором). На засіданю комуністи зложили привіт відпоручники комуністичних партій з Болгарії, Англії, Норвегії і Швайцарії. Місто Медіолян вибрано на годовий осядок комуністичної партії. Ухвалено в протягу трох місячяг скликати в Медіоляни конгрес італійських комуністів.

Індустріальна криза і безробітє в Данії.

КОПЕНГАГА, 18. січня. — Данський індустрій загрожує критичне положенє; більшість великих заводів функціонує лише половиною часу, а інші зовсім замкнено. Безробітє швидко зростає, а тимчасом ринки заповнюють ся заграничними товарами.

Комуністична агітація серед недобитих Врангля.

ПАРИЖ, 19. січня. — З Константинополя доносить, що серед 80.000 Росіян, що колись становили частину армії генерала Врангля, а які живуть тепер в Константинополі серед страшної нужди, уживають ся червоні агенти. Сказано що сотки тих людей умирає щоденно з голоду, пощестий і студені.

Совітські агенти намовляють тих збігців до бунту та плінують проголосити в Константинополі совітське правительство рівночасно з приходом армії Мустафи-Кемала, в якій є тепер 180.000 люда. Проти сєї армії і збунтованих врангльців антанта малеби лишень 35.000 війська переважно британського, яке мусило би невідменно евакуувати місто і шукати захисту на британських військових кораблях, що стоять на якорах в Босфорі.

Великий голод в Індії.

ЛОНДОН, 15. січня. — Урядовий звіт подає, що в одній з провінцій в Індії панує голод, а в многих провінцій засоби збіжє є дуже скупі з причини посухи.

НЕВИДРАДНЕ ПОЛОЖЕНЄ В ПОЛЬЩІ.

Поля лежать облогом. ЖЕНЕВА, 22. січня. — Останній висті, які тут одержано з Варшави доносить, що Варшава є без хліба. Зі сімох пекарень лише одна одержала муку. В протягу місяця грудня міське бюро поживи в Варшаві одержало лише одну десятину часть потрібної кількості муки.

Не видячи виходу з сього положеня, міністер поживи Слівінський зрезитнував. Повних 500.000 здорових мушин держит польське правительство під оружею, які з'їдають збіжє, котрого не продають. Як подають, польське правительство держит 175.000 армію в поготівлю, що би кинути її на Горішний Шассек, скарю загальне голосування випало би в некористь Польщі. Польська військова партія в Кракові і у Львові зробила вже відповідні приготування.

З виймом армії Польща не є під теперішню пору в ліпшій подожено ніж Австрія під зямом фінансів, поживи, внутрішньої організації і ладу взагалі.

Варшава надіяла ся одержати те тижня 100 вагонів муки з Гданська, але сєї кількості не дістала вона навіть в протягу місяця. Тижневе залізо потребуєть муку у Варшаві обчислюють найменше на 100 вагонів.

Після уступленя Слівінського ціла організація поживи упала. Справа поживи представляєть ся тим гірше, що поля лежать в більший части облогом з приводу браку живого інвентара, ріжничих машин і робітників. Взагалі в Польщі нічого не зроблено, щоби забезпечити будуче живно.

Австрійські комуністи вважають, що хвиля державного перевороту ше не прийшла.

ВІДЕНЬ, 22. січня. — Юнія механіків у Відні, до якої належать всі залізничні, телеграфні і телефонні робітники, вислала до австрійського правительства ультіматум, жадаючи в протягу трох днів зарядженя в справі зменшеня цін на средства поживи. Юнія загрозила, що в противній случаю робітники візьмуть право в свої руки і будуть карати спекулянтів шибеницею.

Заворушеня приборують що раз ширші розміри. Демонстрації проти спекулянтів є на денний порядку. Тисячі голодных бере в них участь. Богато спекулянтів повтікали з Відня, боячи ся гніву мас. У Відні панує ше розмірно лад завдяки сильній поліції, яку скріплено відділами мішанської гвардії.

Провідники комуністів заняли виждаюче становище. Як довго Відень є окружений зі всіх сторін державами з буржуазними правительствами і є зависимий під зглядом поживи від тих самих держав, комуністи вважають теперішню хвилю невідповідною на державний замах і встановленє комуністичного правительства. Безрадність буржуазного правительства в Австрії є для віденських комуністів дуже добрим аргументом для пропаганди. На случай, коли би комуністи в Австрії захопили в свої руки власть, алянти і їх союзники, відмовляючи Австрії средств поживи, могли би замрїти її голодом.

Большевики не позволяют заняти Вільно.

ЛОНДОН, 19. січня. — Кореспондент лондонського "Дейли Телеграф" доносить, що представник Совітської Росії в Кові, Аксельрод, заявив, що совітське правительство під жадним усілем не дозволяєть на те, щоби міжнародні війська заняли столицю Литви, Вільно, яку обсадили війська ген. Желіговського.

Як прийшов кінець махнівщини.

ШТОКГОЛЬМ, 18. січня. — В одержаних тут звідомлєнях з Москви сказано, що армія Махна, в якій було около 50.000 люда, а яка оперувала в південній Росії (в Катеринославщині на Україні), вже розпоршєна совітськими військами.

В донесено сказано, що на передодні розгрому Врангля махнівці злучили ся зі совітським військом, але відтак знову стали рабувати і тероризувати населєне південних міст, не минаючи мирних горожан ані навіть домівок бідняків.

В виду того воєнна рада червоної армії зажадала, щоби махнівці вступили в ряди регулярної армії. Се домагаєть виконано лишень частинно. Тоді поставлено нове домагаєть: щоби Махно зі своїми сторонниками удав ся негайно на Кавказ. Се домагаєть не було Махнов до вийдоби і він вивпов 23-го листопада війну совітській армії, бунтуючи проти неї багатих селян, в яких совітська влада відняла землю.

В отвертій війні Махно очевидно не міг видержати напору правильних війск і він незабаром мусів утікати з останками свого війська. Його ціла артилерія попала в руки совітського війська, а сам він утік в Польщу або до Румунії.

Комуністична агітація в Японії.

МОСКВА, 27. грудня ("Роста", Відень). — "Известия" одержали з Владивостоку відомости, що помімо строгих заряджень зі сторони японського правительства комуністичні ідеї поширюють ся шораз більше в Японії. Головними агітаторами комунізму являють ся японські жоівіри, які колись на Сибірі бороли ся проти большевиків.

В Японії появило ся багато брошур і книжок, які пропагують комуністичні ідеї. Совітська Росія, яка потрадила через три роки ставити спір ворогом з цілого світа, є представлена як неопобидима, а її провідники яко незрівняні лідери і політики. Леніна уважають Японці надлюдським єством.

Новий Всеросійський Центральний Виконавчий Комітет.

МОСКВА, 2. січня ("Роста", Відень). — Дня 31. грудня 1920 р. відбуло ся в Кремлі перше засіданє нововибраного Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету. До президії В. Ц. В. К. увійшли слідуючі: Калінін, голова; Енукидзе, секретар; Петровський, Салютський, Каменев, Сімидович, Лютювін, Стайн, Владімірський, Кутузов, Риков і Томський, члени.

Піси Луначарського.

Московські газети доносять, що народний комісар овітні Луначарський написав три листи: історичну: "Олівер Кромвель", філософичну: "Магі" і релігійну: "Іван в раю".

Престижерковні заворушеня в Італії.

МЕДЮЛЯН, 22. січня. — З ріжних сторін Італії доносить про тріані протистерковні заворушеня. В римській провінції безробітні сільські робітники зробили напад на тусканську катедр, порозбивали ікони і вівтарі та понизили різьби образи. Відтак обидли все нафтою і підпалили.

Замкнено 20.000 шкіл через брак учителів.

БОСТОН, 22. січня. — З причини браку учительських сил було закритих в Злучених Державах в минушій році 20.000 шкіл, як се заявив комісар просвіти в Злучених Державах П. Г. Клекстон. Персїчна річна плата учителів в Злучених Державах вносить \$635.00.

10 убитих і 50 ранених в боротьбі о червоний прапор.

МЕДЮЛЯН, 22. січня. — В Кастельмарє ді Ставіа, в околиці Неаполю, прийшло до боротьби між комуністами, в якій 10 осіб згинуло а 50 осіб було ранених. Доперва військ привернуло лад. Комуністи вивисили на вежі ратуші червоний прапор. Тов па націоналістична партия, старуючись стягнути червоний прапор.

Вистава в Москві.

МОСКВА, 26. грудня ("Роста", Відень). — В палаті професійних союзів отворено виставу спеціяльно для делегатів VIII. всеросійського конгресу совітів. На виставу складаєть ся збірка совітських виробів, машин, знарядів і інструментів. В одній части виставового будинку уладжено стачію бездротного телеграфу, яка розсилає вїсти з конгресу у всі сторони світа. В другій части уміщено стачію бездротного телефону.

Кожний комісаріят виготовив спеціяльні статистичні картки з осягу круга свого ділани.

На виставі находять ся також оригінальні мирові предложення Совітської Росії, які були вислані до сусідних держав. Вистава була все переповнена делегатами.

СОВІТИ ПОТРЕБУЮТЬ СПОКОЮ ДЛЯ СКРІПЛЕННЯ СВОЇХ ЕКОНОМІЧНИХ СИЛ.

МОСКВА, 20. грудня (почтою). — Урядовий орган Совітів "Известия" у вступній статі про внутрішнє положенє Росії пише:

"Необхідність совітської власти стає для буржуазії з кожним днем яснїша. Се був би один чинник. В залуї з сїм шораз більше зискують на силі ті круги, які домагають ся приверненя зносин з Росією. Се єв би другий чинник. Шораз приближаєть ся світова криза, яка вже даєть ся тут і там зауважити, зростає безробітє, неможливість привернути економічну рівновагу без співучасті Росії — все те становить третій чинник, який спричинив зміну в становищу імперіалістичних держав супроти совітських республік.

"Опираючись на тих фактах, поступівні робітників всіх країв розпочали боротьбу в користь Совітській Росії і ведуть її з шораз ліпшим успіхом. Можливо, що їм не владєть ся здержати свої правительства від всіх нападів на Совітську Росію; до сього не допустить світова буржуазія, як довго вона ше має силу і спромогу дї сей або иний спосіб спричинити шкоду цен трою соціальної революції. Але перешкоди отвертним нападом на Сов. Росію, привнево дити свої правительства до розпочатя торговельних зносин з Совітами, робітники других країв можуть добити ся і якраз сього ми нині потребуємо!"

"Ми дуже потребуємо, хоч би і на короткий час, перерви для віддиху, щоби скріпити свою економічну підставу. А між тим ми будемо робити усилія, щоби так укріпити своє становище, щоби ми змогли ставити проти нападів світового, імперіалізму ше сильніший опір, ніж в минулі літні".

Позір Товариші! Позір Батьки!

В неділю, 30. січня о год. 8. веч. — відбуває ся —

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ ДІТЧИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА ДУЖЕ ЦІКАВА ВСТУП ВІЛЬНИЙ

ЩЕ РАЗ ХУРТОВИНА!
(НА ТРЕТІЙ ДЕНЬ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ.)

ДАМАТИЧНО-СПІВАЛЬЩИЙ КРУЖОК УКР. РОБ. ДОМУ — відіграє — В СУБОТУ, 29. СІЧНЯ

пораз другий драматичну продукцію з робітничого життя в 5-ох діях С. Черкасенка п. н.

ХУРТОВИНА

Товариші Робітники! Висше згаданий кружок Укр. Роб. Дому, не вважаючи на великі кошта в звязи з повторенєм так трудної штуки, дає змогу побачити сю штуку кождому, хто не мав нагоди побачити її попереднього разу. — В виставі бере участь около 50 осіб.

УВАГА: КУРТІНА ПІДНОСИТЬ СЯ ТОЧНО О ГОД. 8-ІЙ ВЕЧЕРОМ. ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50 і 35 ЦЕНТИВ.

Приготовляєть ся до вистави сензаційна продукція з часів російської революції Г. Хоткевича п. н. "ДИХОЛІТЕ".

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly by
The Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Fritchard & McGregor Sta.,
Winnipeg, Man.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНІЧІ ВІСТІ"
видаються дві рази на тиждень:
в середу і суботу.
Видає Владислав Створаршине
"Український Робітничий Вісник".
ПЕРЕКЛАД \$4.00 НА РІК.
Редакція за оголошення не відповідає.

UKRAINIAN LABOR NEWS
c/o. Fritchard & McGregor Sta.
Winnipeg, Man.

Асекурація "Закордонного
Комунізму" від Буржуазних
Прихвостнів.

"Левин у своїй статті "III. Інтернаціонал і його історичне
значіння" сам каже, що "тепер
привід в революційному, пролетарському
Інтернаціоналі спочиває в руках руських",
тільки кажучи, а в руках Р. К. П. Розуміть
се, це тільки честь і слава для руських, що вони
своєю боротьбою сей привід собі здобули. І ніхто
проти цього нічого не може мати".

Так говорить "муж" Левинський!
Але слово "ніхто" в устах "мужів" не має того значіння, яке воно має в устах всіх
смертєльників.

Слово "ніхто" в устах жерців "закордонного комунізму"
означає:
Ніхто, крім жерців.
Інакше і бути не може. Бо що іншого значіння смертєльникам, а що іншого жерців і "мужів"... Інакше і бути не може, — бо і сам винахідник "українського комунізму" "муж" Левинський говорить, що:

"Ходить тільки о те, щоб
русів високо і гідно держали
пран-р комунізму і інтернаціоналізму, як
пранор людськості, як пранор повного
II соціального і національного
визволення".

Се все, о що ходить!
І от комуністи всіх країн
признавали і тепер признають,
що російські комуністи
держали і тепер держат високо і гідно
пранор комунізму і інтернаціоналізму,
лише винахідники "українського
комунізму" не дають Р.с. Ком.
Партії і Ком. Партії (більшевиків)
України свого закордонного
благословення.

І не лише не дають, але ще й
говорять, що тільки вони,
"мужі в штанах" у Відні, є
"дійсними і дисциплінованими"
комуністами, а російські
українські комуністи зовсім
не вміють високо і гідно
держати пранор комунізму і
інтернаціоналізму і лише волочать
його по болаті.

"Високо і гідно", держат
пранор комунізму і інтернаціоналізму
лише над будинком
"Нової Доби".

"Мужі" Левинські з Відня
Винниченки з Праги голосити
тепер нове слово "дійсного"
комунізму.

І здавало би ся, що раз вони
уважають, що правда по їх
стороні, то вони повинні
вийти на найвищу в світі
гору і звідтам голосити добру
новину страждуючому людству.

Здавало би ся, що раз Москва
і Київ волочать пранор
комунізму і інтернаціоналізму
по багачах та болатогах, то святим
обов'язком "дійсних і дисциплінованих
комуністів" повинно би бути — ширити і
голосити сей "дійсний" комунізм
як найширше.

Говорити про него як найбільше.
Писати про него як найбільше.
Друкувати про него як найбільше.

І просити других говорити,
писати і друкувати про сей
"дійсний" комунізм, про сей
"український" комунізм, про сей
"закордонний" комунізм
як можна найбільше.

Однак се, що є логічним
для звичайних смертєльників,
не є логічним для "мужів"
від "дійсного" комунізму.

І "Нова Доба", орган Левинського і Винниченки,
орган тих, що своїм завданням
уважають звернути увагу
всього працюючого людства на той
факт, що не Москва і не Київ
"високо і гідно" держат пранор
комунізму і інтернаціоналізму,
а роблять се лише Левинський і
Винниченко у Відні і Празі, орган сей
друкує на перших місцях: "Пролетарі
всіх країн, єдналися се!", а зараз
ніжше перед статтями, котрі
повинні читати і показувати,
як се єдине переведити в життя,
видіє другий чисто "пролетарський"
ключ: "Передрук статей
заборонений".

Чи така "заборона" є в інтересі
пролетаріату?

Або хоч в інтересі однієї з його
частин — українського
пролетаріату?

Оскільки статі в "Новій Добі"
проповідують "дійсний" комунізм,
то чому "передрук статей
заборонений"?

На перший погляд справа
видається ся ніби загадковою.
Але коли глибоко адумати ся
в справу, то вона видається
зовсім звичайною.

Віденські "мужі в штанах"
від "закордонного комунізму"
не боять ся того, щоби "маленькі
без штанов" передрукували
їх статі. Наоборот: вони
тоді тишили би ся, вони були
би вдоволені. Доказом
сього служить той факт, що коли
"мужі" думают, що "маленькі"
можуть помочи їм матеріяльно і
морально, то вони, сі "мужі в штанах",
лишуть до сих "маленьків без
штанов" навіть власноручні листи.

Але не сега "новобобісти"
боят ся. Вони знають напевно,
що ні "Укр. Роб. Вісти", ні "Укр. Шод. Вісти" не мають
наміру передрукувати їх
контрреволюційного намулу і
тому їх заборона відноситься
ся до петлюрівської і
чорносотенної преси.

Але петлюрівці і чорносотенці
також не дураки. Вони
знають, що если "передрук
статей забронений", то уступити
з тих статей не є забороненою.
А чорна сотня нетерпелива.
Пі муляє, її не дає спокою
той матеріял "дійсного"
комунізму. І так як вона більше
всіх заінтересована в тім,
щоби "пранор комунізму і
інтернаціоналізму не упав в болато,
але щоби держати його
високо і гідно", то вона
вибирає уступити з "Нової Доби" і
заявляє, що в виду сего, що не
всі українські робітники читатимуть
"Нову Добу", і в виду сего,
що "маленькі" і "парубчакі"
(вбачайте: "товариші парубчакі")
не старатимуть ся о розповсюдження
"Н. Д.", то в виду сего того,
вона, петлюрівська, чорносотенно-
промищницька, контрреволюційна
і "дійсно-українська"
преса вважає своїм обов'язком
познакомити своїх читачів
з писанем тих, хто з високою
віденської "Н. Д." несе
страждуючим масам працюючого
людства цілоче слово
"дійсний і дисциплінованих
комуністів".

Яка зворушюча ідія! І яка
старанна опіка над "Н. Д." з
сторони чорної сотні!

І хто сміє сумнівати ся в тім,
що імено вони, петлюрівці і
чорносотенці, не віддали
душею і тілом справі
освобождения робітничої класи
від паразитів, злодіїв і обманців?

Хто?

І ся д-бротів і опіка така велика
у петлюрівців, що вони
ігнорують вивіски, на котрих
видіє напис:

"Передрук статей заборонений".

Панове "новобобісти" думают
так, як думали російські
мєшєвики, що можна бути
одночасно проти большевиків
і проти контрреволюції. Вони
не хотіли знати, що анутришня
і зовнішня контрреволюція
не тільки уважала їх (мєшєвиків)
траншеї продовженням
своєх, але й дуже часто
користувалась траншеями
мєшєвицьких для своїх
атаків на большевиків. І контрреволюція,
чорна реакція тиорем і
шибениць, сама моральний
банкрот, користувалась
пресою Плєханова, Алексєєвського,
"бобушки" і ин. для своїх
нападів на робітників і
бідних селян Великої Росії і У-

країни. Вона немов би говорила:
— Слухайте, чесні люди, не ми се
говоримо, але соціалісти
говорять. Самі дійсні соціалісти!
Если ви не вірите нам і
октябрьські, реакціонери і
монархісти, то повірте Черновим
і Чайковським, що виступають
під знаменем соціалізму.

Те саме і з "новобобістами".
Вони думают, що можна
одночасно виступати і проти
большевиків Великої Росії і
України (проти Р. К. П. і проти
К. П. (б.) У.) і проти петлюрівців
та чорної сотні. І коли петлюрівці
і чорносотенці кілька разів
занимали їхні ("новобобістів")
траншеї, то му вони уважають
їх тільки продовженням
своєх, тоді Винниченко з "мужом"
наскоро прибівають над входом
до своїх траншеї дошки,
на котрій крейдою написують:
"Занятє траншеї забронені".
Але петлюрівці не дураки.
Если можна заняти всі
траншеї, то всім займають
ліпші її частини. Але всітаки
занимають.

Наколи не можна передрукувати
цілих статей, тому що "передрук
статей заброненний", то вони
вибирають найліпші з них
(найбільше контрреволюційні)
уступити і подібно як рєсїйські
демократи і мілюковці похваляються
ся:

— Нам, мовляв, ви, українські
робітники, не вірите, тому,
що вважаєте нас збанкрутованими
пілєсарсько-петлюрівськими,
але от вам слова Винниченки
і Левинського. Адже ж
се дійсні комуністи. І не лише
комуністи, але ще й українські.
Як можна не вірити їм,
"дійсним і дисциплінованим"?
Лише "маленькі без штанов"
можуть їм не вірити. Така
приблизжа аргументація
петлюрівців.

І так як російська реакція
і обожателі царського кнута і
шибениць претарно знали ціну
"соціалізму" мєшєвицьких,
так і українська реакція і
обожателі гетьманської булани і
різак претарно знають ціну
"комунізму" новобобістів.

Треба віддати реакціонерам
і петлюрівцям справедливість:
них у них добрий. І не диво,
що "своє своїх познаша"...

Свідомим робітникам треба
запам'ятати, що контрреволюція
можна провадити і піддержувати
не лише під пранором "соціалізму"
("Вперед"), але й провадити і
піддержувати тепер новобобісти
в своїм органі під пранором "комунізму".

Вивіска з написом: "Передрук
статей заброненний" відноситься
ся не до робітничої преси, бо її
не треба забронувати того,
чого вона не хоче
робити, але вивіска ся відноситься
ся до преси контрреволюційної,
котра хоче передрукувати
статі з "Н. Д." і не
тільки хоче, але й передруковує
їх.

Чому ж вона се робить? Чому-ж
она (петлюрівська преса) не
числячись з заборонаю "Н. Д.",
всітаки передруковує з неї статі?

Двох відповідей бути тут
не може.

Лише один: "Своє своїх
познаша".

Сам факт, що "мужі в штанах"
асеккурують ся, доказує,
що вони знають і є свідомі
того, що у них рильце в
пушку. Вони одним вистрілом
убивають двох зайців. З одної
сторони своєю заборонаю
передрукування вони прискіплюють
тризубе їх сумління, а з
другої сторони хотять
розвіяти тих темних духів,
котрих вони самі покидали
до життя своїм чародійним
"закордонним комунізмом".

А думи не хотять шезнути.
Бідні мужі! Навіть асекурація
не помагає... В. В.

Чеські комуністи перед судом.
З Праги доносять, що за останнім
генеральним страйком в Чехословаччині,
перед судом стане 1.400 чеських комуністів.
Маєть ся зажадати се від чеського
парламенту видачі комуністичних
послів.

Відповідь III. Інтернаціоналу
Англіїським Робітникам.

Англіїська Соціалістична
Робітничо-Партія (S. L. P.)
поставила Третому Інтернаціоналу
ряд питань, на котрі Виконавчий
Комітет III. Інтернаціоналу надіслав
відповідь. Понизше подаємо сю
відповідь в скороченому.

Соціалістична Робітничо-Партія
поставила питання "Чим ріжниться
ся комунізм від інших форм
соціалізму". На се питання
III. Інтернаціонал дав
слідуючу відповідь: "Інших форм
немає, є тільки комунізм. Все
інше, що називає себе соціалізмом,
є або ошукаством буржуазних
людей або самообривуванем
ся одніми або цілими сторонами,
котрі вагають ся що до вибору
між буржуазією і пролетаріатом.
Далше провідники Соц. Роб.
Партії повинні вяснити, як після
їх думки повинні здійснити
ся власть пролетаріату в Англії.
Думаємо, що в ніяким другим
краю вона не може здійснитися
ліпше і більше безпосередньо,
як в Англії. Англіїським селянином
і робітником стогнути в ярмі
капіталізму ще від шістнадцятого
століття. За те, що провідники
робітничої класи старали ся
викликати повстанє пролетаріату
в боротьбі за його освобождение,
вони сотками були відіслані
до тиорем. Робітники, котрі
збирали ся мирно заманіфестувати
своє незадоволенє, були розстріляні,
як приміром в р. 1819 в Пітерлоу.

Если брехливі англіїські буржуазні
історики весіли переконати
всіх робітників, що буржуазія
є тою властю, що дає мир і
приязнь, що Англія не знає
що то революція і що англіїський
народ користає зповнові з
конституційної свободи, то се
стало єя однією длятого,
що працююча аристократія
англіїської робітничої класи
майже від пядесяти літ забула
про те, що англіїська буржуазія
робила з робітником. Коли Чорчїл
запанував, що робітничі класи,
що Робітничо-Партія не може
правити Англією, то се значить,
що парламент з соціалістичною
більшістю, який рішить ся
на борбу з буржуазією, буде
розбитий при помоці білої
гвардії буржуазної. Такий
парламент не буде в силі
радяти Англією.

Розпорядженє Чорчїла з місяця
лютого 1919 р., яке мало на
цілі приготувати оружену
силу для здавлення страйкуючеї
робітничої класи, доказує
найкраще, що англіїські мілітаристи
не мають ріжниць між своїми
невеликими англіїськими
походження, а великими
єгипетськими, індуськими або
іранськими. Хто твердить,
що англіїська робітничо-класа
зможє повалити диктатуру
капіталізму, не завдаючи
своєї власної диктатури, той
ошибає ся і обривує другий.

Можна припускати, що
англіїська робітничо-класа
здобудє власть при виборах
до парламенту. Коли ходити
о диктатуру пролетаріату, то
дорога, якою здобудє ся
диктатура пролетаріату, є річю
маловажною. Важним є те,
що робітничо-класа не може
попирати ані вдержати ту
власть, если капіталізм не є
розоружений. А зрештою,
коли би навіть комуністи
побідили при виборах,
що є просто річю неможливою,
то вони будуть
приволочені заявити
робітникам, що:

1. Англіїська буржуазія,
яка найбільше зручно і
енергічно поневолювала
робітничо-класу, яка є
найбогатішою в світі
не тому, що вона володіє
міліонами англіїських
робітників, але тому,
що вона володіє тисячами
міліонів робітників і селян
в колоніях, ніколи не
здаде ся своєї власті
без опозиції і не піддасть
ся домаганням парламенту.

2. В тих умовах робітничі
мусять приготувати ся
на лише до легкої парламентарної
побіди.

3. Если робітники
освобудили бы власть
без горожанської війни,
то се означало би,
що горожанська війна
накинула бы ся
робітничій класі тоді,
коли та робітничо-класа
при-

ступила бы до здійснення
своєх замірів оборони
проти високіх спекуляцій
капіталістів, коли вона
приступила бы до
освобождения робітників
в колоніях, котрі є тепер
поневолені англіїським
імперіалізмом.

Диктатура пролетаріату
є ще й тому можлива
в Англії, що пролетаріат
становить там більшість
населення, стоить на
високім ступені під
зглядом знання техніки
і загальної освіти
бразована і що є зорганізований
в сильні фахові організації.
Треба тільки сильною
волі і революційного
сторонництва,
котре було би здієне
висловити, здійснити і
поширити ту волю серед
міліонів, котрі становлять
робітничі стоваришенє і
союзи".

мєні зараз донести, як
хто зробить яку кривду
Гуцулам. Хотячи Гуцулів
настроїти прихильно до Польщі,
треба поступати з ними
справедливо і лагідно, і
тому, щоби дати мені
можливість перевести се
все в життя, прошу дати
мені можливість усунати
всіх тих, що кривдять
Гуцулів та обкрадають
їх, то значить, в першій
мірі місцеву поліцію,
котру треба зараз
усунути, а заступити
людьми чесними та
свідомими своїх
обов'язків. Я маю певні
дані, що заховане
поліції в Жабю та
Зеленім ще багато
лишає до бажаня; я
переводжу навіть в тій
справі і Реазумуючи
все в горі сказане, я
роблю вивід, що треба
зараз приступити до
організуваня значної
помочі Гуцулам і до
санції теперішніх
обставин, а тоді
тутешнє населенє, як
приїде до плєбісциту,
певно заявить ся
за Польщєю, а покищо
покине всі думки
про збройні рухи та
про напади і не
буде йти на сліпо за
українськими агітаторами,
котрі використовують
хочби найменшу
полію та кривду і
бурять народ в тій
цілі, щоби
приготувити ґрунт
податий до повстаня
Гуцульщини, щоби в
той спосіб заманіфестувати
перед свігом
народ тутешний та
нож хоче належати до
України.

Гуцульщина під
Шляхоцьким
Обухом.

(Переклад польського
урядового документа).
Команда Генерального
Округа Львів, дня 23. X. 1920.
До Генерального
Делегата Уряду у Львові.

Подаєть ся до
відомости і для
визнаня відповідних
заряджень в справі
апровізації Покутя.
Команду Другого
Луківського Стрільців
Лінійного Візвано до
спеціализованя
закладів, піднесення
проти військових
відділів, що там
стоять залогово, а
передісім проти
державної поліції.

(Підпис) Заст. шефа штабу.
Підполковник Ген. Штабу:
2. Подк. Гранічний Стрільців
Жабє, дня 14. жовтня 1920.
СТРОГО ДОВІРОЧНО.

До Команданта
Генерального Округа
у Львові.
Доношу, що як
Командант Успокоюючого
Відділу і сповняючого
охорону службу на
границі держави, я
маю нагоду пізнати
Покутє та його
мєшєвицьку Гуцулів.
Оскільки я їх
пізнав, Гуцули се
надзвичайно добрий,
гостинний, лагідний
і добродушний
народ, з первісною і
дуже низькою
культурною при
тім дуже
консервативний,
даючи ся легко
підійти, отуманити і
збаламуцувати, з
чого користають
місцеві Жида, котрі
становлять тут
пануючу класу і
використовують
на кожнім кроці
Гуцулів. Гуцули, як
дуже горячий і
нерозвинений
народ, з дуже
низькою інтелігенцією
являють ся
податним матеріялом
для всякого
рода агітаторів, і
я зовсім не
дивую ся, що вони
підпірають
бандитів та
почувать
скрити ненависть
до польської
держави. Прещиь
поступованє
дотеперішних
відділів було
просто
нелюдське і
каргидне. Жовіри
рекрутували
лісе, що хотіли,
забирали
все, починаючи
від діт, а
кінчаючи на
хаті в днь і в
ночі, брали
безправно
інвентар, а
навіть гроші,
били вивихи і
невинних,
ба навіть
палили. В
недступних
горах і
нерушних
лісах се
денеде
українські
банди, Я зарядив
був
облаву в
оклиці
Зеленого,
але безуспішно,
бо облава
була
досить слаба
(всього
140 людей), а
в горах
богато
кривок, ліс
густий та
бігати
горчакми; є
місця, де се
не
поступила
людська
нога. Тому
ї я чекаю,
аж
впадуть
перші
сніги,
аби по
слідах
можна
було
вслідити
бандитів.
Доношу,
що як ми
хочемо
привести
собі
Гуцулів і
настроїти
їх
прихильно
до
польської
справи,
щоби на
случай
плєбісциту
голосували
за
Польщєю,
нам
треба
зараз
прійти
ім з
поміччю,
через
доставленє
ім по
низькій
ціні
кукурузної
муки, бо
вони
навіть
її в
Жидів
по
накарських
цінах.
Брак
також
нафти і
тютюну.
Треба
охоронити
Гуцулів
перед
визиском
Жиди і
перед
підлими
штучками
місцевої
державної
поліції,
котра не
лише що
не
криває
сама
жадних
злочинців
та
крадежий,
але
стягає з
Гуцулів
ріжними
способами
все,
що
даєть ся,
а при
тім
розпорує
роботу
Жидів,
котрі
розпівують
Гуцулів, а
звідси
ріжні
рабуни
та
розбій. Щоби
положити
кінець
надузяттям,
я
скликав
всіх
десятиків
і
подав
їм до
відома,
що
мають

двадцять тисяч читачів. Кро-
мі того партія видає також в
Чернівцях "Форвертс", в Те-
мешварі "Арбайтерцайтунг"
як також кілька румунських,
німецьких і угорських тиж-
невників. В Букарешті вихо-
дять також два місячники:
"Лупта ді Клята", який видає
комуністична організація і "Ві-
ста Соціаліста", який видає-
ють соціал-патріоти.

Сесія Всеукр. Виконавчого
Комітету.

Засіданє Ц. В. К. почало ся
докладом Мануїльського про
земельну політику на Україні.
Докладчик вказав на такі
моменти в сій політиці:

- 1) Ликвідація поміщицько-
го землеволодіння, яку вико-
наю на Україні значно пізніше
ніж в Росії.
2) Зрівнанє землекористу-
ваня, яке псевдо до розділе-
нє селянського Господарства.
З погляду продуктивності се
відкинуло нас о три роки на-
зад, але з політичного боку
се було необхідним;
3) Завданє продукційности
є найважливішим як для селян-
ства, так і для міста.

Відносно відновленя проми-
слевої задачі Наркомзема поля-
гає тепер в тім, щоби регулю-
вати селянське господарство
шляхом його усунування.
При кінці Мануїльський вказав
на необхідність звернути
увагу до питань землеробства,
щоби запобігти можливим
лихам для міста.

Далі вислухано доклад
Наркомпрада Владимірова.
До докладчик повідомив, що за
останні два місяці на Україні
заготовлено около 20 мільонів
пудів збіжжя. Разом з поперед-
ною заготовкою Наркомпрод
має всього заготовленого збі-
жка около 30 мільонів пудів.
Заготовку інших продуктів
іде успішно.

Після короткого обговорє-
нє тезис докладчика прийнято.
Потім вислухано доклад Во-
лодіна про V Всеукраїнський
і VIII Всеросійський Зїзди Со-
вітів. Виснесено ухвалу: Со-
вїтам У.С.С.Р. взяти участь у
VIII. Всеросійськїм Зїзді. З огляду
на те, що Всеукраїнський Зїзд
Совітів назначено після Все-
російського, вибори делегатів
перевести в рєсчинєві поряд-
ку і закінчити з таким
прискорєнєм, щоби делегати
можли прибути вчасно до
Москви.

25-го листопада сесія за-
кінчила ся. На останнім засідан-
ні вислухано доклад Чуба-
ря про стан промислу. Вивід
докладчика такий, що для від-
будованя поодиноких галузей
промислу доведеть ся вико-
ристати державний апарат
коштами інших галузей. Ви-
хід з тяжкого господарського
положеня є в напруженю всіх
сил і згідности праці всіх
органів, які завідують поодинокими
галузями господарства.
По докладі прийнято ухвалу,
в котрій Ц. В. К. постановляє
для швидкого і успішного
розвоє господарської праці
передати провід усім госпо-
дарським житем в руки одно-
го комісаріату федерації. Ц.
В. К. уважає працю по відбо-
дованю промислу періодично
задачею. На господарську
працю треба вернути спеці-
алістів, техніків і кваліфікованих
робітників які увільняють
ся від обслуги фронту. В першу
чергу повинно ся поставити
постачаня Донеччини. До
першої частин господарського
плану треба включити заводи,
які виготовляють сільсько-го-
сподарські машини і зряди.

Робітничий рух в Румунії.

Від часу закінчєнє війни
робітничий рух в Румунії іде
великим кроком вперед. Ко-
муністична Партія Румунії,
котра перед війною числила
тільки кілька тисяч членів,
нині числить вже около сто тисяч.
Крім того є поперх 250,000
робітників зорганізованих в
робітничі фахові союзи. Партія
має в парламенті 19 послів і
в сенаті 3 сенаторів. Сей по-
ступ робітничого руху є тим
цікавий, що тепер/панує там
в цілім краю мілітарна дикта-
тура. Всі часопісі є цензурова-
ні а воєнне право примноно-
вє ся з цілою строгістю су-
проти всіх політичних пере-
ступників. Минувшого жовтня
робітники прокламували за-
гальний страйк проти румун-
ської реакції і се дало пра-
вительству претекст для згур-
тованя всіх реакційних сил
під його команду. Всі соці-
алістичні часопісі позамікано,
робітничі будинки заняло вій-
сько а робітничі провідники
були арештовані і віддані під
суд мілітаристів. Всіх ареш-
тованих було поперх дві тис-
ячі. Між арештованими бу-
ло кількох послів і много
провідників професійних союзів.
П'ятьох з арештованих засуд-
жено вже на пять літ тиорем,
а решта ще досі мучить ся
по тиормах без засуду. Лікарі
соціаліста Аронеану замордо-
вано в тиормі. Тепер робітничі
часопісі починають наново
вийходити і вести ще більше
горячу агітацію проти реакції
та освідомляти робітничі
маси.

Як у всіх інших краях, де
панує буржуазія в соціалістичних
партіях наступив розкол, так
і в румунській партії ведеть
ся боротьба за контроль між
комуністами і соціал-патріотами.
Робітничі маси солідарно
стоять по стороні комуні-
стів, а за те інтелігенція
стягає ся на сторону соціал-
патріотів. Партія виступила
вже з II. Інтернаціоналу, однак
до III. Інтернаціоналу се не
приступила з той причини, що не
мала се свого загального кон-
грєсу. Партійна делегація пе-
ребуває тепер якраз в Мос-
кві. Дуже можливо, що за-
ки делегація поверне з Москви
до Румунії, партія приступить
до III. Інтернаціоналу і без-
скликуючи конгрєсу.

В Букарешті виходить партійна
дзєнєва-часопісі п. н.
"Соціалізм", котра має поперх

ПОЗІР ЕДМОНТОНЦІ!

Товариство Самообразованя
ім. І. Франка з Кардіф від-
пограє в суботу 5. лютого в
Укр. Роб. Домі в Едмонтоні
величавий музикальєво-вокаль-
ний

КОНЦЕРТ.

Виступлять хор: мішаний,
мужеський, оркєстра і декла-
матіи. Чистий дохід іде на
Укр. Роб. Дім в Едмонтоні.
Початок точно о год. 8. веч.

Ціни місць 75 і 50 ц.

ВІДПОВІДЬ

Група Українських Комуністів в Німеччині (колишньої Закарпатської Групи Української Комуністичної Партії) на відкритий лист В. Винниченка до українських робітників і селян.

(Найізнавче з Берліна.)

У травні минулого року виїхав член Закарпатської Групи У. К. П. у Відні партійний товариш В. Винниченко на Україну, щоб після свого переліку до комунізму і практично взяти участь в революційній праці рідного краю.

Всі українські комуністи та всі справжні революціонери привітали до сего факту велику раду та поклали на сє великі надії. Партійні товариші і всі ті, що стояли близько до Винниченка, вірили, що з сего факту революція на Україні багато виграла, бо В. Винниченко зумів своїм авторитетом переконати багато елементів, що ще кінтають ся поміж революцією і контрреволюцією, на бік революції і таким чином поможуть вирішити остаточно справу громадянської війни на Україні.

Але ж як дуже помилки ся ті, що так думали. Невидіано і несподівано кинув Винниченко ту працю, до якої був покликаний, і вернувся за кордон. Тут за кордоном опублікував він лист до українських робітників і селян, в якому він подає причини свого виїзду з України.

Водночас з оглядом свого листа подає Винниченко на сторінках "Нова Доби", органу Закарпатської Групи У. К. П. у Відні кампанію проти Р. К. П. і проти Російської Соціалістичної партії. Указавши, що Винниченко, як український політик і громадянин, діє за інтересами українського народу.

Отже, як треба розуміти лист Винниченка і як треба його оцінювати? Ми переконані в тому, що лист Винниченка являється сь далішим кілком в ланцюг помилок, які поповнив Винниченко, як політичний діяч, протягом останніх літ, головне від часу соціалістичної революції в Росії і на Україні.

Требя згорі сказати, що ріжниця тут не в тактиці, не в способах, а в думках Винниченка, а в двох кілком світових світоглядів. Винниченко в своєму листі не показує добрих сторін тактики Москви, тільки "за".

Отже Винниченко в даному листі не поступає, як революціонер, значить, як привітєль революційного пролетаріату, але як буржуа-реакціонер, який підшукує всі недомарки гігантської пролетарської боротьби, щоб тільки її пошкодити, значить, як ворог пролетаріату. Однак, навіть і "за" сторони Москви, які він "виріває", сєб то помилки Москви, не примовляють в користь його листа. Сі "помилки" Москви, на які він вказує, тільки ще більше розкривають необхідність його комуністичного світогляду.

Тоді те, що, мовляв, для него немає роботи на Україні, а зовсім не згадує, до якої саме роботи він брав ся. Нам відомо, що на Україні під сь пору ведеть ся завзята боротьба між селянською більшістю і робітництвом з одного боку, та селянськими куркулями і буржуазією з другого. Винниченко не згадує, чи він пробував кинути ся в вир сїєї боротьби, а заміняє питання під сєб неадекватні, наразі другорядні, які пізніше, після закінчення революційних здобутків, можна буде вирішити, а які, власниво, вже сама побіда комунізму вирішує.

Винниченко каже, навіть, що оборонці такої системи повсягди сє станом війни, але все-ж таки він погодити ся з тим не може, бо він уважає сє шкідливим для революції. Він вказує як на наслідки централізму на бюрократизм, бюнарпаратизм, заостанілість партійних і державних апаратів, апатію до організації і т. д. — хіби, на які звернув увагу і керуючий центр. Він нарікає, прешті, на нерівноправність національної культури в цілком несподівано кінчає сєс як:

"Але глибоко помилкили сє ті, що гадали на підставі сього, що я вважаю якусь іншу політичну партію більш здатною до визволення праціоцької. Ні одна політична партія, крім комуністичної, не може сього зробити. І кожний працюючий, кожний експлуатований, кожний, хто не живе з чужої праці, і ширше, чесне хоче послужити зинше сь соціальному заду, той повинен бути тільки часом комуністичної партії. Вже визволене працюючий кожного краю, а там сьмо і України, повинно бути справою самих працюючих. І коли намаганє російських комуністів дати сє визволенє українським масам зовні, помінаючи їхню безпосередню участь в сьому, є надзвичайно шкідливою помилкою, то сподівана дрібно-міщанських українських елементів на "допомогу" європейської буржуазії можна назвати просто злочинством... і т. д."

Винниченко говорить просто, як Крістіан, Гальфрангіні і інші. Адже він ніби і не вирікаєть ся комунізму і не може погодити ся на тактику Москви. Він признає і сєвєстиву революцію і диктатуру пролетаріату, але не признає способів, якими переводити ся революція і диктатура пролетаріату. Він каже, що ні одна політична партія, крім комуністичної, не може дати визволення працюючим, але визволення працюючої маси треба не так, як сє роблять російські комуністи. В принципі він годить ся з Москвою, але ні ділі, то розходять ся з нею.

В чому-ж річ? Що ріжниця Винниченка від Москви? Треба згорі сказати, що ріжниця тут не в тактиці, не в способах, а в думках Винниченка, а в двох кілком світових світоглядів. Винниченко в своєму листі не показує добрих сторін тактики Москви, тільки "за".

Отже Винниченко в даному листі не поступає, як революціонер, значить, як привітєль революційного пролетаріату, але як буржуа-реакціонер, який підшукує всі недомарки гігантської пролетарської боротьби, щоб тільки її пошкодити, значить, як ворог пролетаріату. Однак, навіть і "за" сторони Москви, які він "виріває", сєб то помилки Москви, не примовляють в користь його листа. Сі "помилки" Москви, на які він вказує, тільки ще більше розкривають необхідність його комуністичного світогляду.

Головний заклад, який Винниченко робить Москві, сє її абсолютний централізм. Ми не будемо говорити про абсолютний централізм, тому що а-вирібує "абсолютний" додав Винниченко для скріплення своїх міркувань, тільки про централізм.

Родні богатства на сагі сє силіше доброю волюю людства, але, як привітєль власник, якого болять те, що російський голодний пролетар, що каже три роки з криком у руках волююю революцію, "виріває" з України її природні добра. Тому Винниченко на словах ніби визнає комунізм, але на ділі сє може його визнати. Стоючи на становищі національного урядовця, господарського жита, а не централістичного цілю федерації, він просто розкоздить ся сє основними засадами комунізму. І що-ж тут сє говорить далі про централізм? Можна сказати хіба одно, що, якби не "централізм", не "мілітаризм" і не "зализа на дисципліну", то заводи чи сьто-лаб до тепер сьпороти внутрішні і зовнішні вороги Радянська Росія і з нею Радянська Україна, як з одного боку лавали тільки централізму Червона Армія зуміла оборонити революцію перед внутрішню контрреволюцією і перед змовою чужостороннього капіталу, так і з другого боку, також не менше централістично построена Армія Праці, як зародок комуністичного сьсуєства, зможе поставити на тріку економічї підвалини розвладу шестилітню війну, господарчу червоної республіки.

Справжній революціонер не буде також спорити про те, коли мету комунізму можна осягнути і при помочи бюрократизму, на який Винниченко нарікає, як на наслідок централізму. Ми мусимо стовити "То мую становищу, що мета осячуєть ся сьобі. І тут треба піднести геніальність товаришів Леніна і Троцького, що у країні анархістів, у країні задегенерованого забобного панства, робеженого пошпівця і підкупу буржуазії, зуміли створити такий сильний апарат оборони революції. Не будемо спорити також і про засоби, якими послусячи ся ті. Ленін і Троцький для створення такого апарату. Аже для революції сє однаково, чи вони послужили як добрим прикладом (суботнікам), щоб віднайти в ній ві праці робітництву заохотити до роботи, чи "брутальною силою" (презвирьбаками), щоб всяких неробів привернути етати "христини одиними сьсуєства. От, на позитивній (добри) сторони централізму та загалом до добрих сторін методів Москви треба було вказати Винниченкови.

Та свій міщанський спосіб думанє сє більше визнає Винниченко в тому місці свого листа, де говорить про самостійну Україну. І тут аж виразно показуєть ся його комуністична мілітність та короткозорість. Справді, Винниченко не каже, як він уявляє собі самостійну Україну, але з того, що він в той час, коли Росія і Україна ввійшли федерацию, а в далішній процесі повинна перетворити ся в єще більше обєднанє тіло, говорить про самостійну Україну, можна виснувати сьбі, що він має на душі цілком окремі політичний і господарський державний організм. Отже Винниченко хоче від окремих України і створити з неї цілком відрубне держанє тіло. Ми не примусимо, що Винниченко має на душі таку самостійну Україну, яку має на душі Петляра і його соратників, але-ж від кого і для кого тоді Винниченко хоче відокремити Україну? Віднавіля і сї питання не може бути дозвончана. Беріть під увагу союз Росії і України. З одного боку ми маємо пролетарську Росію, в якій вже відло сє до певної міри закінчили революцію, і з другого нарік революціонізму Україну, в якій ще бушує контрреволюція. Отстаючи завдати контрреволюцію на Україні можна тільки при помочи Росії. Алеж абстрагуємо від сього питання, поміним його і спитаймо, для чого відокремлювати Україну від Росії, то відповідь на сє питання в листі Винниченка є тільки одна, щоб Москва не "виріває" з України її природні ресурси", щоб не експлуатовали її. Сє, зрозуміло мовою сказавши, значить, щоб російський робітник, у той час, як по московських містах паєне голод, а по українських селах сє сє доволі всяких харчів, не вивозив їх в Україну ні збіжжя, ні цукру, ні інших харчевих продуктів, далі сє значить, щоб російський пролетар, у той час, як на Україні є недостатком вугля, а в Росії його немає, пух від холоду, щоб через брак вугля мусіли стати фабрики, заводи і комунікація, щоб криза в Росії сє душке загострила ся і щоб, врешті, маж загрозити революційній владі як під ударами з Овердла, так і під ударами з нутра. Осєрдо до чого повинно довести відокремлення України від Росії. Бо ми не думаємо, щоб український селянин (а мовя може бути тільки про богатих селян) у той час, коли він нічого не хоче знати про комунізм, і коли російський робітник сє не може вою нічого дати в заміну, добровільно віддати збіжжє, сало, цукор і т. д. Але-ж ми спиталимо, чи ввагаді може комуніст так ставити ся до піднесеного питання, чи ввагаді може комуніст, що мусить сєбє вважати інтернаціоналістом, дивити ся на якусь певну територію, яку заселєє даній народ, як на обєкт тільки національної експлуатації? На сє питання Винниченко не дає жодного відповіді. А коли дає, то сє відповіди "міщансько-власнича, а не комуністична. Він же прямо каже, що російські комуністи намагають ся дати визволенє зовні. Отже, по його міркуванню повинно сє визволенє прийтти з нутра. Український пролетаріат, який сєбє за слабкий, соціально не може перестати соціально революціону, повинен чекати доти, доки Україна не спросторієть ся і доки пролетаріат не зростає на с-

За Винниченку таким чином доче повертати колесо історії назад і неважити всі здобутки революції на Україні. Бо що значить революція власними силами, внутрішня революція? Нічого іншого, як спиново революції в її дальшому розвитку. Тому Винниченкови не треба було стати комуністом, щоб дозволити собі на такий вислад, йому не треба було покинути рідні українські контрреволюції, щоб так боронити інтереси пролетарських мас України. Така оборона України (у Винниченкови листі не говорять ся виразно, але саме Україна) виходить ні на що інше, тільки на оборону дрібнобуржуазної України, та всякої іншої, лише не пролетарської. Значить, Винниченко, який сє не-побуєть ся дрібнобуржуазної ідеологією, не може собі і ніколи уявити визволенє українських робітних мас, як тільки підлою самостійності України, хоч до речі треба сказати, що самостійна Україна, колиб вона, як соціалістична держава була зрєднована, а не менше могла встояти між капіталістичними державами, не потребуючи роботи всякого рода конесії, до чого вже тепер привелоєна федеративна Росія. Отже самостійна Україна може бути ідеалом української дрібно буржуазії, яка на сьмртійній Україні робила би добрі інтереси, самостійна Україна може бути ідеалом соціял-нацистів, які на кожній кроці зраджують інтереси пролетаріату, але самостійна Україна не може бути ідеалом комуніста.

Та щоб все таки хоч трошки піднести грунту під свої міркуванє Винниченко відаре просто в націоналістичну струну і рознісуть ся про нерівноправність національної культури. Він каже: "Ясно, що коли найважливіші галузі жита не мають своїх центрів на Україні, коли всі апарати ураду і владі обєднанє присланим в московський центр елементом, коли вони залежать тільки від того центра і зинють ся тільки з ним, то яким може бути мовя про їх українізацію? Ясно, що коли економічне жите таким способом централізуєть, то також мусить бути централізована і всі залежні від нього галузі. І говори про національно-культурну самостійність при сїй умові неможливо. Сє буде тільки одню декларацию, а в дійсності пануватимє і культура і мовя тої національності, яка управляє економікою країни. Так воно-ж є в кожній державі, де панує націоналістична культура".

Винниченко сам сєбє дезавує, сам собі перешить. В одному місці він говорить, що московський центр не має інтенції русифікувати Україну, а тут каже, що московський центр обєднує українські уряди московським елементом. Як же сє розуміти? Інакше не можна, хіба так, що Україні брак певних українських комуністичних елементів, які можна поверити провід революції та якими можна би обєднати українські уряди в установи. Що так справа маєт ся, а не інакше, то жин прикладом служать для нас сам Винниченко. Він, замість того, щоб згадати той уряд, який йому давали, і своєю особою прибувати в Москву довіре до українців, кидав сєй уряд. І що-ж має робити супроти сього московський центр? Чи не приволоєний він тепер обєднати той уряд, який має Винниченко, може й не Українцем? Так маєт ся справа з русифікацією України.

Сє також свідчить про комуністичну неадекватність Винниченка, бо хіба треба спросторієть ся в комунізм, щоб перестати вірити, що соціалістична революція не тільки перетворить теперішній сьсуєльний лад, збудований на капіталістичних основах, але перемінить і людську душу та обновиє людину — ту людину, душа якої тепер запропащавала, скалічена, зинєчена і думка якої не може сє вийти поза ті межі, які їй був визначив капіталістичний лад. Треба перестати бути комуністом і не вірити, що відносини, які виробили ся протягом століть між Українцями в Москві, змінять ся. Але через місяць і через рік, лише через декілька років, а то може аж через декілька літ. Зрештою Винниченкови мусьєт відомий погляд Леніна на новопенесені російських комуністів, які примазались до революції в тільки пинуть за струку комунізму, не будучи самі не то що комуністами, а навіть революціонерами. Та провідники російської революції не зневірять ся в остаточної побіди революції, вони знають, що саме тепер стає перехоловою і що в сьому перехоловому стані не може все йти так, як лехто з "соціалістів" вимирив собі в кабінеті за століком. Вони знають, що мусьєт трапатити ся помилки і не даєть, як сє буває у всякій великій боротьбі, але й знають, що врешті комунізм, помімо всяких перешіт, побідить, бо побідити мусьєт. Силою своєї ідеї побідити!

Отже, виходячи від таких поглядів на стан речей на Україні, Група Українських Комуністів у Німеччині, заставившись докладно над листом Винниченка й над його дальшою політичною діяльністю після його повертату з України за кордон, вирішила:

1. Що лист Винниченка являється сь видномом його міщанського спосіб думанє, від якого він еше не узявся сє, та подкотиваний не комуністичним переконанєм, але хитрим настроєм.

2. Що лист Винниченка і його дальша діяльність за кордоном є приносить користь для справи революції.

3. Що революційний пролетаріат не може солідаризувати ся з Винниченком, а мусьєт як найостріше осудити і напутувати його просто злочинний сьпороти революцій вичноку.

За Групу Українських Комуністів в Німеччині: Братушено Тифлоффер

3 ГАЛИЦЬКОЇ НЕВОЛІ.

ЛЮБІН ВЕЛИКИЙ, п. Горюк коло Львова.

Великі надужитя при стяганю данин для польського війська.

Стяганє ріжних данин та ревізій по наших селах не новина. Що тут діяли ся надужитя, що більше, навіть при сїї грабїжі, про сє не раз писало ся і сє стверджували сьамі власти, які одначе чомусь не могли віднайти таких "бандитів". Та те, що дієть ся в Любїню великому, городецького повіту, переходить уже всякі границі. В сєлі настановлено комісію, яка має збирати між населенєм датики на умундування польського війська.

В імени сєї комісії прийшов Шмагала (отже не незваний властєм бандит) до воєнного інваліда Гринька Миська, який без обох рук і ока, та почав від нього домагати ся данин на умундування польського війська. Нещасний про сив сь, що не має нічого, а тоді Шмагала витягнув з під хорого каліки Миська подушчя і забрав ся до відходу. На просьбу жинки і дїтїй лишив подушку під загрозою, що мусьєт сє того самого дня донести гроші. Нещасний каліка Мисько мусив продати останні штани за 150 марок і жінка віддала їх Шмагалю. Нещасний Мисько лишив ся без штанів, тільки й підштанців.

Сєй самий член комісії Шмагала забрав теж у зеліничого стражника Гайдука, батька двоох малих дїтїй, який від 2 років є без служби, останню подушку, за те, що той не був в сїдї заплатити 100 марок данин на мундур для польського війська.

Коли діяч Дмитро Баран упінув ся за бідними людьми, тоді члени комісії зажадали від парох Федінського усунєня його з посади. Парох сєс й зробив і прийняв джа з Малечина. Прибула сє одна жертва доносів.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА. Салє "Міщанського брацтва" в Тернополі — стайнею. — По селах нема жини.

В Тернополі, столиці галицького Подля, є товариство "Міщанське брацтво", яке має гарну театральну салю під сьмєном. Перед війною був сє середок культурного жита українського населєня Подля. Прихід польських військ та властїй зиниць те все. Остали тільки спомини. Театральна салє "Міщанського брацтва" занята польським військом і то на що? На салє мажнім ріжних товарів, під сьмєном містять ся свині і вівці, а на сцені за куртіною коні.

Українське громадянство старало ся о усунєне з салє магазину і свиний та коний. З команди якогось штабу прийшов навіть наказ віддати Українцям салю так шок, коли капітан, що управляє салєю на місці заявив, що не віддасть салє Українцям. Самі Польки обурєні сьим, кажуть, що таке постунованє не є людське та культурне, але капітан киньт собі та не зважає на культуру, не людськість.

По селах Тернопільщини застїй. Читальні заснічені. Газет населенє не може читати, бо жандарми забирають їх. Що гірше, не раз ідуть і свої патріоти проти народа. От в сєлі Козівці, парох Онуферко грає і ріжні менші "пішкходитєльства" розвязують "східне питанє" тільки в своїй фантазї, бо до факту браку сили. Нема тут тільки чутки про "головного отамана Симона" і Винниченка. Сєй послїдній (Винниченко) хотів бїдака поводити національний шовінізм з комунізмом і розумієть ся, не втяв штуку. Ми із сєго приводемо трохи сердились, одначе пізніше махнули рукою, бо від поета не можна вимагати нічого реального.

СКАЛАТЩИНА.

Напади і рабуни по гостинцях та селах.

Зі Скалатщини доносять, що старство в Скалаті за перепустки на їзду до Львова або других місцевостей, жадає аж по 1000 марок. Скалатщина зинєчена цілковито, населенє мусьєт не раз вїдїдти, щоб купити собі найпотрібніших річей, а тут плати гарач, по 1000 марок за перепустку. Куди йдуть сї гроші, ніхто не знає!

По гостинцях та селах дєнь в дєнь рабуни та напади. По творили ся цілі ватаги, які у військових мундурах польських жовнірів чатують на гостинцях хоростківському і скалатському та рабують в білий дєнь селян та купців, що їдуть на торги. Недавно купецви Абрамкован Левенгорупан зрабували поперх 100.000 польських марок. Властї цілковито сьим не журять ся.

А військові, як стовтє по селах, до того всього сє обєдає та від сєбє нищить населенє. Село Галбів прямо зинєчено. Всі кури, качки, весь дріб військом прямо вїло... Надармо люде вичікують ратунку. Чи не заняли ся би тим цивїльни та військові властї.

ДРОГОБИЧЩИНА. Форшпані і примусові данини.

По селах Дрогобицьки завєдено нову панщину, дорожню т. зв. форшпані. Нїякий жандарм не піде нікуди пішки, мусьєт мати безплатно форшпанє. Не мають пані дров — гаїда, форшпані в дорозу. Що дєнь перед вечером приїдуть до Дрогобича 100 — 150 возів з дровами, а кожний вїзник держить у руці кавалок паперу з адресою. До пізної ночі мусьєт допитувати ся за адресатами. Селяни їдуть 2 і 3 милї з дровами, а за сє одержують — квітки на 25 марок. Коли хто не хоче їхати, дістає 14 днів арешту, як сє стало ся з Іваном Махачем, хоч він числить 78 років.

Наложений контингент обуви і одєжі вже тут стягнуто. З найбільшого стягнуто найменше по 100 мк; хто не має гроша, у того фантовано все і спродавано на публічній ліцитації. У тов. Василє Кошка зафантовано 2 подушки і плащ спродано. З Ващевич і Ясеніць залїзної забрали з сєго приводе корови.

ЩЕ ПРО "ПІШКХОДИТЕЛЬСТВА". Страшні відносини в Відні.

Тов. Н. К., котрий втік з польської неволї і тепер ходить на університет у Відні, пише в листі до нас між іншим сїдуюче: "В червоній армії є около 50.000 Галичан. Школа тільки, що Поляки за сьоро нати снуди на галицький фронт, а то були би не застали в Галичині ані одного хлопця. В "армії" Петлярові Галичан майже не було, а тих кілька тисяч, над котрими він дав команду, сє наємники, котрі люблять в мутній воді ловити рибу. Тут у Відні є також "наші" славні "дипломати" і живуть як мїліонери, їздять автомобїлами та водять з собою дорогі дївки. "Диктатор" Петрушевич "дїнтує" тут в Гелєр-то тєли над двома кімнатами, а в його "міністерстві" сидить горстка запроданців і мріють... але на мають за собою ані одного чоловіка. Петрушевич і династія, Скоропадський і ріжні менші "пішкходитєльства" розвязують "східне питанє" тільки в своїй фантазї, бо до факту браку сили. Нема тут тільки чутки про "головного отамана Симона" і Винниченка. Сєй послїдній (Винниченко) хотів бїдака поводити національний шовінізм з комунізмом і розумієть ся, не втяв штуку. Ми із сєго приводемо трохи сердились, одначе пізніше махнули рукою, бо від поета не можна вимагати нічого реального.

У Відні жите чим дєнь гірше. Сє можете собі закличити хоньби з того, що в літї м. р. за один долєр платили 130 корон, а тепер платять 800 корон. Робітники дістали підвишку платї може яких 25%,

одначе загальна дорожнєча пішла вгору разом з долєрєм, бо все що тепер є у Відні, походить за границі. Сєй аномальний стай австрійської валюти довід є безчисленних страйків; нїні страйк урядовців, завтра трамваїв, позавтра кельєрів, то знов книгарняних помічників, так що три рази на дєнь маєт тут якусь новину. На біржі прямо кинуть і всі спекулянти крутять ся лише за чужою монєтою.

На вулицях калїк повно, а нарід виснажений до послїднього. Від 1916 року нарід жинить ся тільки хемікаліями. Відєнь переповнений тепер такою "чужиниєм". Є тут "ажентмени", є і "лейдїс", а всі тільки спекулюють і то під ріжними фартовками як "Америкєн Кїндєргїлфасакціон", "Сосаєтї оф френда" або "Інтернац. Студєнтєргїлфє". Австрія доведена над берег пропащі.

ЯК ПОЛЬСЬКІ ПАНИ ВІДПЛАЧУЮТЬ СЯ СВОІМ ПАХОЖКАМ.

Ланцут, дня 24. грудня 1920. Просимо не відмовити нашій просьбі і помістити до відома ширших кругів громадянства та відповідних властїй дїячє та жита старшин та козаків, інтернованих в місті Ланцуті.

Невідраднє доля віддала нас в руки козачини наших приятелів, які в перших хвилинах поставили нас на рівні з полоненими. Поміщено нас у бараках і в конюшнях, у яких би і пса не можна вдержати на сільному заїці, годівано конїтиною і взагалї відпадками з польського стола. Притїм обїчно нам золотї гори та і на тім воно лишило сє. Доводить сє далше спати мїмо сильних морозів і зовсім неопалених приміщенях на голїх дошках. Нема для нас ні соломи ні чим вкрити сє, так що тим, в котрих нічого немає, доводить сє бігати ночами, щоб не замерзати.

А й сє лучаєть ся: Напр. одної ночі замєло було двоох юнаків, котрих з тяжкою білою відтерто. В більшости нема зовсім біля, так що наскілко докочують у неможливий спосіб, до того нема сє дє і за що випрати. Гігієнічні обставини взагалї поза всякою критикою.

А вже що найгірше, то справа прохарчованя. Вправді поліщено його, але тільки на папері. В дійсности не видаєть ся ніколи того, що належить ся. Як не одного, то ного другого забракне в магазині. Напр. не стало хліба і то аж цілий тиждєнь, хоч його і так мало видавали (одний військовий вохочець на 6 людий).

Не знати, хто винен у такїй господарстві і всі запити лишачуть ся на тільки ласкавичи словами: "ютро — бєндзє", але те "ютро" стає шїмми тижнями. На сїднє і вечеру доводить ся пити нїби то каву, зовсім без цукру. Взагалї годить виключно фасолоє, котру треба найменше два дїї варити, пиндими осєдлєними і такою ковбасою.

Через такі прикрї обставини не тільки козаки, але й старшини змунєні були впродати останнє майно, так що лишили ся големи і боєними серед лютой зими. До того дорожнєча в місті зростає до неможливости. Напр. 1 кг. чорного, невилєченого хїба коштує 60 мк, шклянка чаю несолодкого 6 мк і т. д. Наш уряд (!) рівнож зовсім не інтересуєть ся тою справою, так що нам безпомічним приїдєть ся погити.

Вже застигає до нас ріжні пошестива, як тиф і нікому ратувати. ("Вперед")

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ В РІДЖАВІ. Повідомляєть ся членів трагичного товариства імені Т. Г. Шевченка при Укр. Роб. Домі в Рїджаві, що загальні збори членів сєго товариства відбудуть ся дєнь 13-го лютого 1921 р. в галї Укр. Роб. Дому в Рїджаві, 726 Victoria Ave., точо о годїні 2-її по полудні. Просить ся о прїбутє на час. Богато важних справ до погодженя. Заряд.

НА СХІДНІЙ СИБІРІ СПОДІЮТЬСЯ ВОДОІД КОМУНІСТІВ.

ВАШИНГТОН. — Наспівці до державного департаменту повідомляють, що в протяг кількох тижнів в Забайкальській області (в Східній Сибірі) відбудуться вибори до установчих зборів. Хоч більшість населення в Східній Сибірі не є комуністичною, комуністична партія віднесе при виборах до установчих зборів перемогу. Вона розвиває дуже сильну агітацію і переводить м.б.лібізацію армії. П. побіда на установчих зборах запереняла би Совітській Росії певну контроль над далеким сходом.

Агітація комуністів посилюється в великій мірі ліди відносин, які панують тепер на далекій Сибірі. Як повідомляють в Забайкальській області, невідомі засоби до життя необхідні для того, щоб жити в великій мірі ліди відносин, які панують тепер на далекій Сибірі. Як повідомляють в Забайкальській області, невідомі засоби до життя необхідні для того, щоб жити в великій мірі ліди відносин, які панують тепер на далекій Сибірі.

Командант японських військ на Сибірі повідомив всі політичні групи, що він не дозволить на заведення комуністичного режиму в Сибірі, який би обсягнув японським військом. Японія боїться, що втрапить концесії, які вона набула від приамурського правительства, якого обсягнув Владивосток.

На останніх нарадах представників правительства Далекого Сходу в Чіті було ухвалено змінити, як було сказано, після давніших донесень, в Східній Сибірі повстали три правительства з осідками в Чіті, Владивостокі і Верхній Утиску. Японські війська контролюють під теперішню пору частину Приамурщини.

ПРОФЕСІЙНІ СОЮЗИ В СОВІТСЬКІЙ РОСІІ.

Загальне число членів виносить 5,222,009.

Професійні союзи в Росії були досі підвладною совітській системі, а тепер їх значення зростає щораз більше в зусиллі зі сподіваною великою працею на економічних поли. Нижче наведені числа вказують, що професійні союзи в Сибірі Росії нараховують 5,222,009 членів.

Table with 2 columns: Industry (e.g., Залізнична і водна комунікація, Місцевий транспорт) and Number of members.

Table with 2 columns: Industry (e.g., Будівництво, Робітники в громадах) and Number of members.

Всеросійський Конгрес Сопітв підтвердив російсько-український договір.

ЦРІХ, Швейцарія, 30 грудня (почтою). — Бездротний телеграм з Москви доносить, що представителі української Ради Народних Комісарів Хр. Радзівський пропонує до затвердження на VIII. Всеросійському Конгресі Сопітв договір дотично військового і економічного союзу між Росією і Україною. Конгрес потвердив сей договір одноголосно.

Змаган японських робітників утворити союз всіх робітничих юній.

ТОКІО, 24 грудня (почтою). — Союз майнерів, утворений через злуку всіх майнерських юній буде числити 30,000 членів.

Майнери надіють ся, що в сей спосіб зможуть вести успішніше роботу проти властителей майнів. Майнерів чекає тяжка боротьба з причини постійного знижування ціни через останніх кілька місяців.

Які страши відносини панують в японських майнах, можна вносити хочби зі звіту департаменту хліборобства і праці, який виказує, що число нещасливих випадків і смерті в японських майнах під час 1919 р. було 9,828.

Вступуючи в сліди майнерів, розпочали подібний рух японські моряки. Вони роблять зусилля злучити в один союз 48 існуючих юній моряків. Вони будуть також змагатися до того, щоб організувати всіх прочих моряків, які ще не належать до юній. Товчком до так інтензивного руху є спрвадження компаніями дешевого робітництва з Китаю.

Професійні союзи в Греції йдуть разом з соціалістами.

АТЕНИ, 21 грудня (почтою). З упадком Венізелоса упала також жовта комісія професійних організацій, яка признавала амстердамський інтернаціонал.

На підставі останньої ухвали союзу професійних організацій рішено 96 годосями проти 48 тисю співділати з соціалістичною (комуністичною) партією праці. П. оргін став урядовим органом союзу професійних організацій.

Польсько-румунський союз проти большевників.

БУКАРЕШТ, 19. січня. Долозом, що Польща і Румунія мають намір заключити військовий союз проти большевників, е урядове донесене.

що до Букарешту прибули представники польської армії і дипломатії. В конференції беруть участь зі сторони Польщі ген. Галер і міністер загр. справ князь Сапєга.

Бездротний телефон для пресової служби.

МОСКВА, 27. грудня ("Роста", Віден). — Між Москвою а Челябінськом встановлено пресою службу при допомозі бездротного телефону. Бездротна телефонна станція в Москві стоїть тепер в злуці з подібними станціями в Омську, Ташкенті, Иркутську і Чіті.

Найдаельша віддал бездротного телефону, осягнена інженером Бонч-Бруевичем, доходить 4,500 кілометрів, лишаючи по заду зарганічні бездротні телефони.

Два нафтові трости.

Наміжнародному ринку нафтові продукції був досі всемогучим американський нафтовий трост ("Standard Oil Trust"), який оснував американський мільярдер Джон Д. Рокфелер. Контроля сего тросту розтягала ся на 70 пр. світової консумції нафти: 200 мільюнів бонок річно. Standard Oil мав також значну частку в продукції галицької нафти. В найновіших часах організується в Англії конкурентний нафтовий трост Shell Royal Duteh. Між обома тростами прийдє в найкоротшому часі до завзятій боротьби, в якій мусить улягти один з суперників, або що можливіше оба трости злиються в один всесвітній нафтовий трост.

Страти в світовій війні.

З Парижа доносять, що на засіданні парламенту посол Марен поставив висок, щоб оплощено літні померлих та пропалих в війні. Після до теперішніх обчислень, Німеччина втратила 1 на 35 мешканців, так само Австрія 1 на 35, Англія 1 на 65 (без колоній) Бельгія 1 на 200, Америка одного на 2,000, а Франція 1 на 27 мешканців.

НАДІСЛАНЕ

Канупсєйсінг, Онт. Дорогі Товариші! Замість "Різдвяних чи Новорічних желань" — однім листом послано прохильний переклад суми \$72.00 в протий переаде до тов. секретаря Меа. Помочи Сов. Росії і Радн. України в сумі \$32.25, котору до суму пожертвували свідоміші робітники з сім місцевості. Далше послано \$16.00 на переададу а \$7.25 на пресовій фонд "Укр. Роб. Вістий". За оставшу суму вишльте книжок з "Укр. Роб. Вістий". Тепер скажу кілька слів до тих робітників і фармерів, которі еше вловлюють ся буржуазними шатами, що їх по 2-3 роки посидають доляроші патриоті з ріжних елеветорських та кооперативних спілок добром. — Памятайте, товариші робітничі, що найбільшу свідомість осягне той, коли будете читати "Укр. Роб. Вісти" і "Укр. Шод. Вісти". Хай кожний робітник і кождо робітниця постаряться ся еше з початком сего нового року передплатити, читати і ширити хата від хати "Укр. Роб. Вісти" і "Укр. Шод. Вісти". Зробі еше сего року "У. Р. В." дивіліником і пора вже всім сказати: "Прочіть противоріччями газетами! Хай живе і розвиваєсь пролетарська свідомість! Хай живе "Укр. Роб. Вісти!"

Ваш в боротьбі за кращій лад, І. Б.

СПРАВОВОЗДАНЕ

Відділу Укр. Роб. Дому в Дромеглер, Алта. Від початку існуючого цього відділу т. е. 5. грудня м. р. вислано до заряду Укр. Роб. Дому в Вінніпег членських вкладок \$95.00. Відділові вклади виносили 36.00. Розрах. (як відділові книжки, передплата часописі і інші річні) було 17.74. З року 1920 остать ся в касі 18.26. За відділ У.Р.Д. в Дромеглер, Н. П. Давидок, секр.

Іст Сендвіч, Ман. В нас в Товаристві ім. Франка відбули ся вибори на рік 1921. До Заряду вишльте салдуочі:

Іван Ковальський, голова читальні; Кирик Савчук, заступ. голова; Никола Кушев, секретар; Стефан Тимо, заступ. секр.; Павло Швець, касієр; Іван Васюк, бібліотекар; Григорій Корниський, господар; Михаїл Рочкал, Олександ Сольник, Іван Карандюк, радні; Олександр Янєк, Григорій Якимович і Андрей Шуканський, контролери.

Товариство ім. Ів. Франка засновано в 1920 р.

РОБІТНИЧЕ ВІЩЕ В МОНТРЕАЛІ.

Заказом відділу Укр. Роб. Дому т-ва "Воля" відбуло ся в неадаю дня 9. січня с. р. в галі під ч. 133 St. Winifrede St., масовє ліче-у-українських робітників в Монтреалі. На віну забирали слово салдуочі тт.: Н. Яворський, М. Дерій, Т. Кришчак і інші.

В своїх промовах згадали товариші змазували присутнім тязке положене Східної Галичини, яка тепер находить ся в кітяз польської шляхти. Виврили також всю зрадничку роботу українських соціал-зрадників та підлу наймицьку роботу укр. буржуазії та, так званої, інтелігенції в Канаді і Америці, про ті всі крутвіства, яких вони допускали і тепер допущають ся над тутешніми укр. робітниками і фармерами. Присутні на віну укр. робітників вислухали доклад дуже уважно і описали закінченє промови, ухвалили одголосно резолюцію салдуочого змісту:

"Ми українські робітники, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 9. січня 1921 року на масовім вічу в Монтреалі і вислухавши доклад про теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під нечувані знущання і насильства польських панів.

Заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська радичська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше обстоювала прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

"Ми українські робітники, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 9. січня 1921 року на масовім вічу в Монтреалі і вислухавши доклад про теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під нечувані знущання і насильства польських панів.

Заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська радичська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше обстоювала прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

"Ми українські робітники, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 9. січня 1921 року на масовім вічу в Монтреалі і вислухавши доклад про теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під нечувані знущання і насильства польських панів.

Заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська радичська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше обстоювала прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

"Ми українські робітники, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 9. січня 1921 року на масовім вічу в Монтреалі і вислухавши доклад про теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під нечувані знущання і насильства польських панів.

Заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська радичська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше обстоювала прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

"Ми українські робітники, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 9. січня 1921 року на масовім вічу в Монтреалі і вислухавши доклад про теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під нечувані знущання і насильства польських панів.

Заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська радичська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше обстоювала прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

"Ми українські робітники, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 9. січня 1921 року на масовім вічу в Монтреалі і вислухавши доклад про теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під нечувані знущання і насильства польських панів.

Заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська радичська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше обстоювала прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

"Ми українські робітники, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 9. січня 1921 року на масовім вічу в Монтреалі і вислухавши доклад про теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під нечувані знущання і насильства польських панів.

Заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська радичська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше обстоювала прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

"Ми українські робітники, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 9. січня 1921 року на масовім вічу в Монтреалі і вислухавши доклад про теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під нечувані знущання і насильства польських панів.

Заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська радичська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше обстоювала прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

Ся резолюція була принята одголосно і з великим одушевленєм. Після віча було заряджено колекту на сплату дову Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, після чого всі присутні з великим задоволенєм з сего віча розійшли ся доміл. Присутній.

РЕЗОЛЮЦІЯ.

Ухвалена на робітничім вічу в Ванкувері в справі Східної Галичини. — Ми, українські робітники, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 9. січня 1921 року на масовім вічу в Ванкувері, —

Протестуємо проти насильства польської шляхти над українськими робітниками і селянами в Східній Галичині; —

Домогаємо ся, щоб Східна Галичина зі її переважачим українським населенєм належала до Української Радичської Республіки; —

Заявляємо ся тим, щоб справу Східної Галичини передати українським і російським делегатам на мировій конференції в Ридзі; —

"Заявляємо, що ми є проти переведення "галицької" в Східній Галичині, а се тому, що парварсько-польські гниотівці думають перевести той "галицький" під крісом і нагайкою в такій спосіб, щоб трудове населене Східної Галичини належало до Польщі, а не до Української Радичської Республіки; —

Далше заявляємо, що тільки в федерації з радичським републікам, що входять в склад загальної радичської федерації, східно-галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

Ів. Р. Стефанець, Н. Мойса, предсідателі.

РЕЗОЛЮЦІЯ ФАРМЕРІВ.

Буфорд, Алта. Дня 13. січня с. р. відбуло ся в Буфорді масовє віче українських фармерів в справі Східної Галичини. На віче прибули фармери з цілої околиці і вислухали доклад про теперішнє положене Східної Галичини ухвалили салдуочу резолюцію:

"Ми, українські фармери, походжені зі Східної Галичини, зібравшись дня 13. січня 1921 року на масовім вічу в Буфорді і вислухавши доклад про теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під нечувані знущання і насильства польських панів.

Заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська радичська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше обстоювала прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя.

За комітет: С. Лийка, Д. Карашовський і Ф. Адамєвсь.

Вест Форт Віліам, Онт.

В неадаю, 9 і 16. січня 1921 р. відбулись Річні Загальні Збори Тов. "Зап. Січ" в Вест Форт Віліам, Онт.

Між іншими точками в програмі була точка, над котрою розвела ся горя дискусія, імено: Резолюція в справі Східної Галичини.

Перший забрав слово т. І. Погорілець. В короткій бесіді він пояснив як укр. селянам і робітникам живе ся нині під польським панованєм, як польські і "світі" українські пані вижарили знущаючи ся над укр. селянами і робітниками.

Потім говориво ше кількох бесідників, про те страдне знущанє польських окупантів над укр. селянами і робітниками.

Присутні вислухали бесідників, ухвалили салдуочу резолюцію:

"Ми, українські робітничі, члені Товариства "Зап. Січ" в Вест Форт Віліам, походжені зі Східної Галичини, зібравшись на Річних Загальних Зборах Товариства, дня 9 і 16. січня 1921 р. в Народнім Домі, взяли під дискусію теперішнє положене робітників і білих селян Східної Галичини, которі попали в найгірше кріпачтво і під страшні знущання і насильства польських панів, заявляємо, що нашим бажанем є, щоб російсько-українська делегація на мировій конференції в Ридзі і на далше рішуче обстоювала за прилучене Східної Галичини до Радичської України, бо тільки в злуці і при допомозі робітників радичських републік, що входять в склад радичської федерації, галицьке трудове населене може числитися на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя".

ти на повне самозначенє і освободженє з економічного і політичного поневоленя". За Товариство Запорозька Січ у Вест Форт Віліам. І. Горник, Т. Паскальський, секретар.

Гемілатон, Онт.

Дорога Редакціє! Повернувши неадаю з старого краю я отримав лист від укр. черв. хрес в Канаді, в котрім сі панки просять помічі до голодин в старім краю. Тому що я сам там був і бачив як ту поміч там "ділять", хотучи дати се до відома укр. робітникам і фармерам в Канаді і Америці. Сам я був лише на Буковині, але певний сего, що те саме діють ся і в Галичині, бо ті, на чий адрес посилають ся ліди ся поміч, се одного поля ягоди.

Ніколи помічи укр. селяни і робітники на Буковині не діставали. Шоє було напіло трохи теї "помічі" до двох чи трох сіл над Дністром, але діставали її покі, двірники і їх близькі та знакоми, а білі селяни, ті що дібно відчували страшну нужду, не діставали нічого. Отже питаємо, на чий адрес виснають тепер сю "поміч" винігерський панки. Як видно зі справозданя укр. черв. хрес в "Укр. Гол.", то вони виснають сі гроші на руки панів в Галичині та у Відні. Отже сю поміч дістане лише "інтелігенція", поні і т. д., як се було в тих пару сєлах над Дністром на Буковині.

Тому перестерігаю укр. робітників і фармерів в Канаді і Америці, щоб вони нічого не давали сим панкам, бо сим це тільки шо не помають бідиному населєню Галичини, але еше роблять самі собі велику шкоду, а то: віддають з своєї кишені тяжко зарпачьовані гроші і допомагають ним укр. контрреволюціонєрам, які тільки чекають нагоди, щоб сісти на шию укр. селянам і робітникам в Галичині. А багато з них і тепер находять ся на службі в польських панів та румунських бояр.

К. Ізакук.

Келгарі, Алта.

Дивлячись на злобути робітників цілого світа в їх боротьбі за кращу долю, як також і на жагу працю наших товаришів камінерів, що без відлику розвивають складу темноти, незважаючи на голод і холод, — рішшли ми, українські робітники в Келгарі, пробудитися зі сну і піти слідом свідомих робітників з інших місцевостей, щоб встати в їх ряді своєю доду пролетарської сили і знаня в боротьбі за краще жите.

Дня 24. листопада скликали ми робітничий мітінг, на котрім було обговорено деякі робітничі справи, а при тім засновано товариство Самообразования, котре до сего часу розвиваєть ся досить гарно і числить вже до 60 членів. Справозданя Товариства покичо не полягає а подам разом кварталне. Товариство на початку свого існуваня заманило фестивалу, що буде служити виключно лише робітничим справам, які буде пошпирати, як морально, так і матеріально. Товариство покичо еше не є фізією Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, однак рішчає деяким точком статута Укр. Роб. Дому, а головне посланий точці, шо на службу розвиває товариства все майно в нас у Укр. Роб. Дім в Вінніпегу.

Покичо свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Починаючи свою діяльність товариство Самообразования виявило тим, шо дня 8. січня відотрало представленє з робітничого жита п. н. "Стридай на смерть", підчас котрого було декламовано і на закінченє вісипіано пісню "Розвивай ся ти високій дубе", а вітатк відбулось товариська забава.

Чистого доходу з сего представленя лишило ся \$64.30 з котрих половину внасичено на пресовій фонд "Укр. Роб. Вістий", а за другу половину рішено передплатити для товариства салдуочі часопис: "Укр. Роб. Вісти" в Вінніпегу, "Укр. Шод. Вісти" і "Молот". Решту грошей рішено вислати на книжки, з котрих товариші мають черпати дітсню пролетарську науку. А. Войтинський.

ПОЗІР!